

Hodnocení diplomové práce

Jméno studenta:	David Weinfurt
Název práce:	Předběh k smrti ve filosofii Søreny Kierkegaarda a Martina Heideggera
Druh práce:	magisterská diplomová práce
Hodnotil:	Mgr. Martin Jabůrek, Ph.D.
Druh hodnocení:	posudek vedoucího práce
Datum:	21. srpna 2018

Stupeň hodnocení:	A 1 výborně	B 1- výborně mínus	C 2 velmi dobře	D 2- velmi dobře mínus	E 3 dobře	F 4 nevyhověl
	☐	☐	☐	☐	☒	☐

Dílčí hodnocení:

	Stupnice						
Hodnocení (+)	A	B	C	D	E	F	Hodnocení (-)
Probíhaly konzultace *	☐	☐	☐	☒	☐	☐	Neprobíhaly konzultace
Znalost literatury k tématu	☐	☐	☐	☐	☐	☒	Neznalost literatury k tématu
Kriticky hodnotí zdroje	☐	☐	☐	☐	☐	☒	Nehodnotí použité zdroje
Dobrá struktura textu	☐	☐	☐	☒	☐	☐	Nevyhovující struktura textu
Argumentuje logicky správně	☐	☐	☐	☒	☐	☐	Neargumentuje logicky správně
Ucelený úvod a závěr	☐	☐	☐	☐	☒	☐	Nedostatečný úvod a závěr
Správný vědecký aparát	☐	☐	☐	☐	☐	☒	Nesprávný vědecký aparát
Kvalitní jazykové podání	☐	☐	☐	☐	☐	☒	Nekvalitní jazykové podání

* Vyplňuje jen vedoucí práce.

Kontrola plagiátorství:

Vedoucí práce zkontroloval text v systému theses.cz a práce není plagiát.

Slovní hodnocení:

Diplomová práce Davida Weinfurta **Předběh k smrti ve filosofii Sørensa Kierkegaarda a Martina Heideggera** vznikala v krátkém časovém období poté, co byla autorovi odmítnuta jeho první magisterská práce, tedy v podmínkách pro autora krajně nepříznivých. Na podobě práce je to bohužel znát. Spěch, ve kterém práce vznikala, se projevil na její kvalitě. Je zjevné, že autor neměl čas na obsahovou a dokonce ani formální kontrolu práce. Bohužel se opakovala stejná situace jako u předchozí práce, kdy jsem jako konzultant neměl možnost posoudit před odevzdáním hotový text. Nemohl jsem tak autora upozornit na chyby, které mohly být opraveny. Ještě politováníhodnější je skutečnost, že v nové práci se mnohdy vyskytují stejné problémy jako v předchozí práci a to dokonce i takové, které byly tematizovány v posudcích původní práce.

Diplomant se ve své nové práci zřekl pokusu o analýzu náboženských přístupů ke smrti a věnuje se výhradně komparaci filozofických konceptů smrti v myšlení Sørensa Kierkegaarda na jedné straně a Martina Heideggera na straně druhé, přičemž se snaží pomocí pojmu předběh nalézt „shodu v jejich specifickém přístupu ke smrti“.

Stejně jako v předchozí diplomantově práci i zde se projevuje zásadní nedostatek v oblasti primárních zdrojů práce a sekundární literatury, kterou autor využívá. Autor využívá omezený okruh překladů primárních textů. V Heideggerově případě pracuje pouze s knihou *Bytím a čas*. Pokud jde o Kierkegaarda, odkazuje autor již na více textů. V Kierkegaardově případě také autor pracuje alespoň s českou sekundární literaturou. Pokud jde o Heideggera, nepoužívá diplomant žádnou sekundární literaturu! Opírá se pouze o český překlad knihy Georga Scherera *Smrt jako filozofický problém*. Naprosto pak v práci absentuje literatura cizojazyčná. Diplomant sice odkazuje na několik německých a anglických textů. Ty však mají jen nepřímý vztah k tématu práce a v některých případech by práci dokonce prospělo, pokud by tematické exkurzy, kterých se týkají, byly z práce vypuštěny. Již v předchozím posudku jsem diplomantovi doporučoval základní publikace, které by měl při komparaci Heideggera a Kierkegaarda ve své práci zohlednit. Bohužel se tak stalo pouze právě v případě Schererovy knihy. Vedle absence relevantních zdrojů práci degraduje to, že se diplomant uchyluje i k takovým zdrojům jako jsou akademické přednášky či diplomantem moderovaný rozhovor s hostem studentského internetového rádia.

Samotný text práce má poněkud neorganickou strukturu. Mnohé pasáže jsou do práce zařazeny zbytečně a mohly by být vypuštěny. Při komparaci Heideggerova a Kierkegaardova myšlení jsou bez užitku poznámky o asistované sebevraždě a eutanázii, neurovědě, kulturologii či kryonice, které najdeme především v druhé a sedmé kapitole. Tyto poznámky působí dojmem, že je autor do práce zařadil, buď aby práci uměle prodloužil, nebo aby mohl účelově rozšířit okruh citovaných zdrojů. Třetí, čtvrtou a pátou kapitolu, které tvoří jádro práce, lze považovat za poměrně zdařilý referát s komparativními prvky, i když i zde lze najít mnohá zjednodušení a dezinterpretace.

V textu se opět vyskytuje poměrně hodně překlepů a dokonce i pravopisných chyb. Velice nedbale a s chybami je veden poznámkový aparát. Problémy se vyskytují i v seznamu literatury. V některých odkazech se vyskytuje poněkud záhadný, nadbytečný výraz „Čteme?“. Nesprávně a s minimální informační hodnotou jsou vytvořeny odkazy na Trestní zákoník. Chybí odkaz na příslušný paragraf a odstavec. Doslova komicky pak působí, když je v přehledu literatury jako autor Trestního zákoníku uvedeno „ČESKO“.

Pojem předběh k smrti, který je ústředním a titulním pojmem celé práce, diplomant předpokládá jako společné východisko myšlení obou srovnávaných autorů. Samozřejmost s jakou

tento pojem diplomant zavádí, otevírá prostor k diskusi. Při obhajobě by měl diplomant objasnit oprávněnost koncepce předběhu k smrti a sám pojem více vysvětlit.

Diplomová práce Davida Weinfurta vykazuje řadu závažných nedostatků, nicméně je třeba vyzdvihnout, že oproti původní práci došlo k jistému zlepšení. Proto práci Davida Weinfurta **doporučuji** k obhajobě a navrhuji její klasifikaci známkou **E**.